

कलसः

(यथा, मनुः । ५ । १२ ।

“कलविङ्कं ज्वं हंसं चक्राङ्गं ग्रामकुक्कुटम्” ॥)

कलिङ्गकलसः । इति मेदिनी ॥ कलङ्कः । श्वेत-
चामरः । इति सारसतः । (त्वष्टृपुत्रविश्वरूपस्य
शिरोभेदः । पुरा कलि कदाचित् ऐश्वर्यमत्तेन
सुरेश्वरेण यदा समागतः सुराचार्या गीष्मति-
रसम्मानितोऽन्तरधीयत । तदा ब्रह्मोपदिष्टैर्-
सुरप्रपीडितैरमरैस्त्वाङ्गं विश्वरूपं पौरिहित्य
वरयित्वा भूयः सन्नद्धैरसुरा बर्बाधरे । विश्वरूपस्तु
मातामहकुलस्थापेक्षया परोक्षमसुरेश्वरोऽपि
यज्ञभागं प्रददौ तदभिजाय सुरपतिर्भातिः क्रुद्धश्च
विश्वरूपस्य शिरांस्यङ्गिणत् । तस्य खलु त्वाङ्गस्य
कपिपङ्कः कलविङ्कलितिरिखिति त्रीणि शिरां-
स्यासन् तेषु सुरापायि शिर एव कलविङ्क इति
बोध्यम् । एतद्विवरणन्तु श्रीमद्भागवते ६ । ६ अ-
ध्याये सवित्तरं दर्शनीयम् ॥)

कलशः, त्रि, (कलं मधुरात्कलशब्दं श्रवति जलपूरण-
समये प्राप्नोति । कल + शु गतौ + ङः ।) जलाधार-
विशेषः । कलशी इति ख्यातः । (यथा आर्या-
सप्तशती ६६० ।

“प्रबलो विदरविद्यति जलकलशं नीरलेखेव” ॥)

तत्पर्यायः । घटः २ कुटः ३ निपः ४ । इत्यमरः ।

२ । ६ । ३२ ॥ कलसः ५ कलसिः ६ कलसी ७

कलसम् ८ कलशिः ९ कलशीः १० कलशम् ११ ।

इति तट्टीका ॥ कुम्भः १२ करीरः १३ । इति

हेमचन्द्रः । कलावतीदीक्षाप्रकरणोक्तं तस्य परि-

भाषां । यथा, तन्त्रसारे ।

“पञ्चाशदङ्गुलव्याम उन्नेधः षोडशाङ्गुलः ।

कलशानां प्रमाणन्तु मुखमष्टाङ्गुलं स्मृतम् ॥

घटं त्रिंशदङ्गुलं कुम्भं विस्तारोन्नतिशालिनम् ॥

षोडशं द्वादशं वापि ततो न्यूनं न कारयेत्” ॥

कलशिः, स्त्री, (कलं शरीरमालिखं श्रुति नाश्रयति ।

कल + शी + बाङ्गलकात् इन् । कं जलं लाति

आदत्ते तथा सती प्रीर्यते । कल + शृ + ङिः ।)

एत्रिपर्यायः । चाकुण्डिया इति भाषा । इत्यमरः ।

२ । ४ । ६३ ॥ (एत्रिपर्यायशब्देऽस्या गुणावलो ज्ञा-

तया ।) घटः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ।

यथा, माघे ११ । ८ ।

“कलशिसुदधिगुण्यो वल्लवा षोडशन्ति” ॥)

कलशी, स्त्री, (कलशि छदिकारान्तात्वात् वा ङीप् ।)

खनामख्यातजलापात्रम् । एत्रिपर्यायः । इत्यमरटी-

कायां रायमुकुटः ।

कलसः, त्रि, (केन जलेन लसति श्रोभते । क +

लस् + अच् ।) कलशः । घटः । इति हेमचन्द्रः ॥

द्रोगपरिभाषे, पुं । इति वैद्यकपरिभाषा ॥

“चतुर्भिराङ्गैर्द्रोणः कलसो नल्लयोर्मैयः” ॥

इति शाङ्गधरे पूर्वखण्डे १ अध्याये ॥

“स एव कलसः ख्यातो घटस्तन्मानमेव च” ॥

इति चरके कल्पस्थाने १२ अध्याये ॥)

कलसः, पुं, (केन जलेन लसतीति । लस् + अच् ।)

कुम्भः । अथोत्पत्त्यादिर्ग्रथा,—

“सागरे मथामाने तु पीयूषार्थं सुरासुरैः ।

कलसः

पीयूषधारणार्थाय निर्मिता विश्वकर्मणा ॥

कलाः कलास्तु देवानामभितान्ताः एथक् एथक् ।

यतः कृतास्तु कलसास्तत्स्ते परिकीर्तिताः ॥

नवैव कलसाः प्रोक्ता नामतस्तान्निबोधत ।

गोह्योपगोह्यो मसतो मयूखश्च तथापरः ॥

मनोहा कृषिभद्रश्च विजयस्तनुशोधकः ।

इन्द्रियज्ञोऽथ विजयो नवमः परिकीर्तितः ॥

तेषामेव क्रमाद्गुण नव नामानि यानि तु ।

पृथग् तान्यपराग्येव शान्तिदानि सदैव हि ॥

क्षीतीन्द्रः प्रथमः प्रोक्तो द्वितीयो जलसम्भवः ।

पवनाभी ततो द्वौ तु यजमानस्ततः परः ।

कोषसम्भवनामा तु षष्ठः स परिकीर्तितः ॥

सोमस्तु सप्तमः प्रोक्तश्चादिष्वस्तु तथाष्टमः ।

विजयो नाम कलसो योऽसौ नवम उच्यते ॥

स तु षष्ठमुखः प्रोक्तो महादेवस्वरूपकृत् ।

घटस्य षष्ठवक्त्रेषु षष्ठवक्त्रः स्वयं तथा ॥

यथा काष्ठास्थितः सस्यक् वामदेवादिनामतः ।

मण्डलस्य च पद्मान्तः षष्ठवक्त्रघटं न्यसेत् ॥

क्षीतीन्द्रं पूर्वतो न्यस्य पश्चिमे जलसम्भवम् ।

वायवे वायवं न्यस्य आग्नेये ह्यभिसम्भवम् ॥

नैर्ऋत्ये यजमानन्तु रेष्टान्यां कोषसम्भवम् ।

सोमसुत्तरतो न्यस्य सौरं दक्षिणतो न्यसेत् ॥

न्यस्यैव कलसांश्चैव तेषु चेतान् विचिन्तयेत् ।

कलसानां मुखे ब्रह्मा ग्रीवायां शङ्करः स्थितः ।

मूले तु संस्थितो विष्णुर्मध्ये मातृगणाः स्थिताः ॥

दिकपाला देवताः सर्वे वेश्यन्ति दिशो दश ।

कुक्षौ तु सागराः सप्त सप्तद्वीपाश्च संस्थिताः ॥

नक्षत्राणि ग्रहाः सर्वे तथैव कुत्रपर्वताः ।

गङ्गाद्याः सरितः सर्वा वेदाश्चत्वार एव च ।

कलसे संस्थिताः सर्वे तेषु तानि विचिन्तयेत् ॥

रत्नानि सर्व्वीजानि पुष्पाणि च फलानि च ॥

वचोमौक्तिकवैदूर्यमहापद्मेनस्फाटिकैः ।

सर्व्वधामभयं विल्वं नागरोडुम्बरं तथा ॥

वीजपूरकजम्बीरकाम्नाम्नातकदाडिमान् ।

यवं शालिञ्च नीवारं गोधूमं सितसर्षपम् ॥

कुङ्कुमागुणकपूरमदनं रोचनं तथा ।

चदनञ्च तथा मांसीमेलां कुङ्कुं तथैव च ॥

कर्पूरपत्रचखडञ्च जलं नियसिक्काम्बुदम् ।

शैलेयं बदरं जातीपत्रपुष्पे तथैव च ॥

कालशार्कां तथा एकां देवीं पर्यामेव च ।

वचां धार्वां समझिङ्गां तुरुष्कां मङ्गलाष्टकम् ॥

दूर्वां मोहनिकां भद्रां शतमूर्त्तीं शतावरीम् ।

पर्याणां श्रवणां क्षुद्रां सहदेवां गजाङ्गुशाम् ॥

पूर्यकोषां सितां पाटां गुञ्जां सुरसिकालसौ ।

श्यामकं गजदन्तश्च शतपुष्पां पुनर्णवाम् ॥

ब्राह्मीं देवीं शिवां रुद्रां सर्व्वसन्धानिकां तथा ।

समाहृत्य शुभानेतान् कलसेषु निधापयेत् ॥

कलसस्य यथा देवान् विधिं शम्भुं गदाधरम् ।

यथाक्रमं पूजयित्वा शम्भुं मुखतया यजेत् ॥

प्रासादेन तु मन्त्रेण शम्भुतन्त्रेण शङ्करम् ।

प्रथमं पूजयेन्मध्ये नानानैवेद्यवदनैः ।

दिकपालानां घटेष्वेव दिकपालानपि पूजयेत् ।

कलहं

पूर्वं वहिःस्थापितेषु यद्वाणां कलसेषु च ॥

नवयद्वाणं पूजयेत्सु मातुर्नाहघटेषु च ।

सर्व्वे देवा घटे पूज्या घटलोषां एथक् एथक् ॥

नवैव तत्र पूर्व्वोक्ताः स्मृता मुख्यतमा वृष ।

भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च पुष्यैर्नाविधैः फलैः ॥

थावकैः पायसैश्चापि यथासम्भवयोजितैः ।

पुष्यस्नानाय वृषतिः पूजयेत् सकलान् सुरान्” ॥

इति कालिकापुराणे पुष्याभिषेकः ८७ अ-

ध्यायः ॥ * ॥ अन्यत् धारकशब्दं द्रष्टव्यम् ॥

कलसिः, पुं, (केन जलेन लसतीति । क + लस् +

इन् ।) एत्रिपर्यायः । इत्यमरटीका शब्दरत्नावली

च ॥ गर्गरी । इत्यमरटीका हारावली च ॥

कलसी, स्त्री, (कलस + स्त्रियां ङीप् ।) एत्रिपर्यायः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (कलसी वृहतीद्राक्षेयादि-

ष्वस्या ख्वहारः । इत्युत्तरतन्त्रे । ३६ अध्याये

सुश्रुतेनोक्तम् ॥) कलसः । इत्यमरटीका ॥ (साथं

कन्प्रत्ययेनोक्तं यथा, नैषधे । २ । ८ ।

“अलम्बितकार्यशङ्कुलीकलसीकं रचयन्नवोचत” ॥)

कलसीसुतः, पुं, (कलस्यां जातः सुतः ।) अगस्त्य-

मुनिः । इत्यमरटीकायां वाचस्पतिः ॥

कलसोदधिः, पुं, कलस इव उदधिः । मञ्जनाधार-

त्वात् । समुद्रः । इति महाभारतम् ॥

कलहः, पुं स्त्री, (कलं कामं हन्यन्न । हन् + अधि-

करणे ङः ।) विवादः । जडाइ भगडा इति

भाषा ॥ (यथा मनुः ४ । १२१ ।

“न विवादे न कलहे न सेनायां न सङ्करे” ॥)

तथा विष्णुपुराणे १ मांशे ६ । १४५ ।

“अलक्ष्मीः कलहाधारा न तेव्यास्ते कदाचन” ॥)

तत्पर्यायः । युद्धम् २ आयोधनम् ३ जन्यम् ४

प्रथनम् ५ प्रविदारणम् ६ गृहम् ७ आखन्द-

नम् ८ संख्यम् ९ समीकम् १० साम्प्रदायिकम्

११ समरः १२ अनीकः १३ रणः १४ विग्रहः १५

सम्पहारः १६ अभिसम्प्रातः १७ कलिः १८ सं-

स्कोटः १९ संयुगः २० अश्यामर्दः २१ समा-

घातः २२ संग्रामः २३ अश्यागमः २४ आहवः २५

समुदायः २६ संयत् २७ समितिः २८ अजिः २९

समित् ३० युध् ३१ । इत्यमरः । २ । ८ । १०४ ॥

शमीकम् ३२ साम्प्रदायिकम् ३३ संस्कोटः ३४

युत् ३५ । इति तट्टीका ॥

कलहः, पुं, (कल + हन् + “अन्येभ्योऽपीति” इ ।

२ । १०१ । ङः ।) वाटः । खड्गकोषः । भयङ्गम् ।

इति मेदिनी ॥

कलहंसः, पुं, (कलेन मधुरास्फुटध्वनिना विशिष्टो

हंसः श्राकपार्थिवदित्वात् मध्यपदलोपि समासः)

हंसविशेषः । बालिहंस इति भाषा । तत्पर्यायः ।

कादम्बः २ । इत्यमरः । २ । ५ । २३ ॥ कलनादः

३ मरालकः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ राजहंसः ।

(यथा भट्टिः । २ । १८ ।

“कुन्दावदाताः कलहंसमालाः

प्रतीयिरे श्रोत्रसुखैर्निनादैः” ॥)

वृषोत्तमः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ पराक्षा । ब्रह्म ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (अतिजगती वृषिः । सा